

وضعیت فیزیکوشیمیایی آب و سطح تغذیه گرای تالاب انزلی

علی عابدینی^{۱*}، علیرضا میرزاجانی^۱، مریم فلاحی^۱

*aabedinim@yahoo.com

۱- پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، بندرانزلی، ایران

تاریخ دریافت: شهریور ۱۳۹۶

تاریخ پذیرش: بهمن ۱۳۹۶

چکیده

تالاب انزلی یکی از مهم‌ترین تالاب‌های حاشیه جنوبی دریای خزر و تحت تأثیر آب شیرین رودخانه‌های ورودی و آب لب‌شور دریای خزر به‌عنوان اکوتونی ویژه و منحصر به فرد نقش ایفا می‌کند. در این مطالعه عوامل فیزیکوشیمیایی و مواد مغذی آب تالاب انزلی از اردیبهشت ۱۳۹۳ به مدت یک سال و به‌صورت ماهانه بررسی گردیدند. شاخص وضعیت تروفیکی TSI به روش ارزیابی پارامترهای کلروفیل آ، فسفر کل، ازت کل و حد شفافیت محاسبه شد. نتایج بررسی نشان داد که میانگین سالانه نیتروژن کل، فسفر کل و اکسیژن محلول به ترتیب در حد $۵۲۳ \pm ۱۰/۲۳$ ، $۱۰۵ \pm ۱۱۳/۰$ و $۸/۷۱ \pm ۲/۶۳$ میلی‌گرم بر لیتر بود. مقدار نیتروژن کل در ایستگاه‌های مورد بررسی نسبت به هم تفاوت معنی‌دار نداشت ($P > ۰/۰۵$) در حالی که، غلظت فسفر کل تفاوت معنی‌دار داشت ($P < ۰/۰۵$). مقدار کلروفیل آ از حداقل $۰/۶$ تا حداکثر $۳۲۹/۱$ میکروگرم در لیتر (با میانگین $۴۷/۴ \pm ۶۵/۰$ میکروگرم در لیتر) متغیر بوده است. دامنه هدایت الکتریکی از ۲۵۴ تا ۱۴۲۵۰ بر حسب میکروموس بر سانتیمتر متغیر بود و تفاوت معنی‌دار بین ایستگاه‌های مختلف مشاهده گردید ($P < ۰/۰۵$) نسبت نیتروژن به فسفر در کلیه مناطق تالاب انزلی به‌غیر از منطقه غربی کمتر از ۱۰ بود و این نشان می‌داد که فسفر در این مناطق به‌عنوان عامل محدود کننده در روند یوتریفیکاسیون بود. در این تحقیق، منطقه غربی تالاب انزلی در سطح یوتروف، منطقه سیاکشیم سوپریوتروف و بقیه مناطق تالاب انزلی در مرحله نهایی تغذیه گرایی یا هایپریوتروف قرار داشتند. کنترل و کاهش میزان مواد معلق و مغذی که از طریق رودخانه‌های حاشیه به تالاب انزلی وارد می‌شوند و کنترل گیاهان آبی داخل تالاب نقش مستقیم و مؤثری در بهبود کیفیت آب و کنترل پدیده یوتریفیکاسیون خواهد داشت.

لغات کلیدی: تالاب انزلی، عوامل شیمیایی، سطح تغذیه گرایی

*نویسنده مسئول

مقدمه

تالاب بین‌الملل انزلی با ویژگی‌های منحصربه‌فرد خود در برقراری توازن اکولوژیکی ماهیان، جانوران و پرندگان مهم است و یکی از بزرگ‌ترین زیستگاه‌های تخم‌ریزی ماهیان مهم تجارتي در گذشته بوده است. از نظر موقعیت جغرافیایی، چهار بخش نسبتاً متمایز از یکدیگر در تالاب انزلی تشخیص داده می‌شوند که عبارت‌اند از بخش مرکزی که شامل حوضچه مرکزی بوده و هندخاله نیز نامیده می‌شود. بخش شرقی که حوضچه شرقی تالاب را تشکیل می‌دهد و شیجان نامیده می‌شود. بخش غربی که به نام آبکنار معروف است. بخش سیاه‌کیشم که در بخش جنوب غربی تالاب واقع شده است.

در حال حاضر به واسطه ورود و تجمع انواع آلاینده‌ها، بخش‌های عمده تالاب انزلی وضعیت کیفی مطلوب و ارزش‌های زیستی خود را ازدست‌داده‌اند (Mirzajani, 2009; Mirzajani et al., 2010). معمولاً تخلیه بیش‌ازحد مواد مغذی مانند نیتروژن و فسفر به محیط‌های آبی در اثر ورود فاضلاب‌های شهری، صنعتی و کشاورزی منجر به کاهش کیفیت آب‌شده و بروز پدیده یوتروفیکاسیون (تغذیه گرایي) را سبب می‌شود. در بررسی‌های یوتروفی اکوسیستم آبی عناصر فسفر، نیتروژن و کلروفیل آ از عناصر مهم هستند. از این رو استفاده از مقدار مطلق برخی متغیرها مانند فسفر کل و بیوماس فیتوپلانکتون (کلروفیل آ) و محاسبه شاخص‌های وضعیت تروفیک، روش‌های مناسبی برای بررسی وضعیت تروفیک منابع آبی می‌باشند (Dodds, 2002). به‌طور کلی تئوری شرایط تغذیه گرایي بر این اصل استوار است که تغییر در متغیرهایی همچون غلظت مواد مغذی (نیتروژن و فسفر) سبب تغییر در بیومس جلبکی (کلروفیل) شده که این خود سبب تغییر شفافیت آب می‌شود. یکی از روش‌های توصیف کمی تغذیه گرایي استفاده از این متغیرها به‌عنوان شاخص برای کمی کردن روابط این متغیرهاست که توسط (Carlson, 1977) ارائه و توصیف شده است.

تاکنون پژوهش‌ها و تحقیقات گوناگونی در تالاب انزلی انجام شده است، اما اولین بررسی‌ها که اختصاص به مطالعات لیمنولوژی و اکولوژی داشته با مشارکت

کارشناسان روسی (Hydroproject, 1965)، کارشناسان سازمان خواروبار جهانی (Holčík and Oláh, 1992) و کارشناسان آمریکایی (Kimbal and Kimbal, 1974) انجام گرفته است. در سال ۱۳۷۰ قسمت اعظم تالاب انزلی در وضعیت‌های مزوتروف و یوتروف بوده و مقایسه وضعیت یوتروفی تالاب به لحاظ فسفر کل با منحنی استاندارد^۱ OECD گرایش تالاب را به‌سوی هایپرتروفی نشان داده است. بر اساس اطلاعات فیزیکوشیمیایی و بیولوژیکی تالاب انزلی در یک دوره ده‌ساله از ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ بخش‌های عمده تالاب در مرحله نهایی مزوتروف و اولیه یوتروف قرار داشته و واکنش اکوسیستم در مصرف ازت و فسفات در رشد و گسترش گیاهان نمودار گشته است. غالبیت گونه‌های سبز آبی نسبت به سایر گونه‌های فیتوپلانکتونی مشهود بوده و میزان کلروفیل آ نیز افزایش فیتوپلانکتون‌ها و پدیده پیری زودرس تالاب را نشان داده است (Mirzajani, 2009; Mirzajani et al., 2010). تغییرات یوتروفی تالاب انزلی در ارتباط مستقیم با بار مواد مغذی وارده از رودخانه‌های حوزه آبخیز آن هست که از مناطق کشاورزی، صنعتی و شهری با تراکم جمعیت بالا عبور می‌کنند (Mirzajani et al., 2008). در سال ۱۳۸۳ گروه جایکا با همکاری اداره کل حفاظت محیط زیست و سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان (Jica et al., 2005) طرح مطالعاتی حفاظت تالاب انزلی را اجرا نمود که به بررسی کیفیت آب و رسوبات کف تالاب پرداخت و نتایج بررسی‌ها شدت آلودگی‌ها را در بخش‌های مختلف تالاب انزلی نشان داده بود. در مطالعه‌ای با اندازه‌گیری نیتروژن و فسفر کل وضعیت تغذیه گرایي تالاب انزلی با استفاده از سامانه GIS بررسی گردید و نشان داده شد که بخش‌های وسیعی از تالاب در وضعیت فوق مغذی قرار داشته است.

مطالعات مشابهی در سایر تالاب‌ها و منابع آبی ایران و سایر کشورها انجام شده است. در تحقیقی که در تالاب چغاخور انجام شد، (صمدی، ۱۳۹۵) نشان داد که وجود منابع و پساب‌های ورودی به تالاب ناشی از کاربری‌های

¹ Organization for Economic Co-operation and Development

یوتروفی مناطق مختلف تالاب انزلی موردسنجش قرار گرفت تا ضمن پوشش کمبود اطلاعاتی ذکرشده، وضعیت جدید تغذیه گرایی تالاب انزلی مشخص گردد.

مواد و روش کار

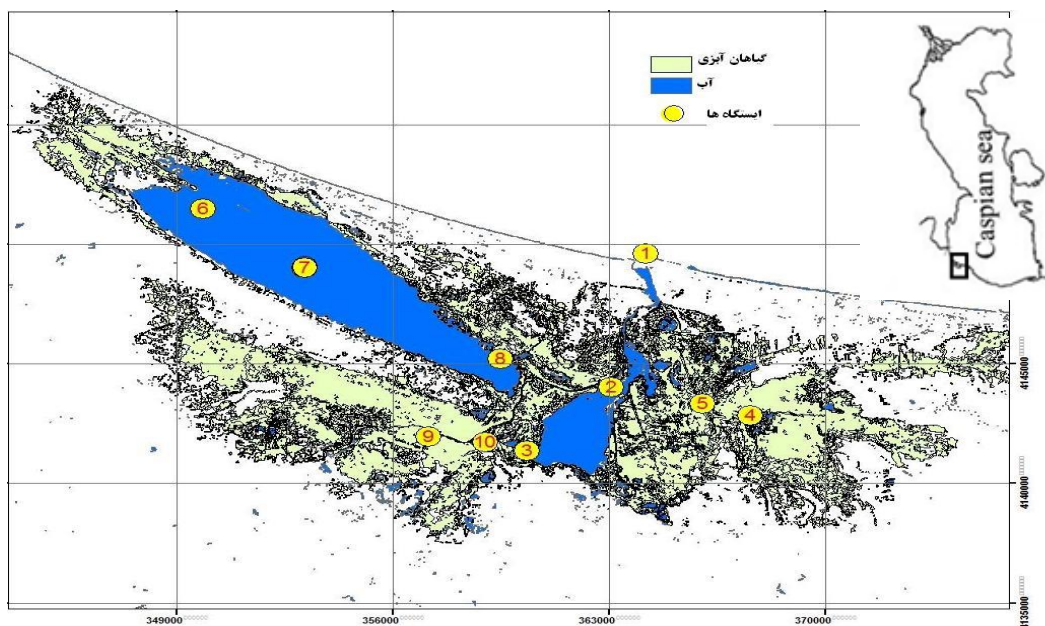
در این مطالعه در مناطق چهارگانه تالاب انزلی (شرقی، مرکزی، غربی و سیاکشیم) تعداد ۱۰ ایستگاه تعیین گردید. بر این اساس ایستگاه‌های ۲ و ۳ در منطقه مرکزی، ایستگاه‌های ۴ و ۵ در منطقه شرقی، ایستگاه‌های ۶، ۷ و ۸ در منطقه غربی، ایستگاه‌های ۹ و ۱۰ در منطقه سیاه کشیم و ایستگاه ۱ در انتهای کانال کشتیرانی (منطقه موج‌شکن)، انتخاب گردیدند (شکل ۱). نمونه‌برداری‌ها به‌صورت ماهانه از اردیبهشت ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ۱۳۹۴ انجام گرفت. برداشت نمونه آب به‌صورت ستونی از سطح تا عمق و به‌وسیله روتنر انجام شد. در محل نمونه‌برداری پارامترهای درجه حرارت آب، دمای هوا، pH، اکسیژن محلول (DO) هدایت الکتریکی (EC)، حد شفافیت سکشی دیسک (SD) اندازه‌گیری و ثبت شد. نمونه‌های آب در ظروف پلی‌اتیلنی بلافاصله به آزمایشگاه منتقل و عوامل نیتروژن کل (TN)، فسفر کل (TP) و کلروفیل آ (CHL) موردسنجش و بررسی قرار گرفت. روش آنالیز آب بر اساس روش کار استاندارد ارائه‌شده توسط انجمن بهداشت عمومی آمریکا (APHA, 2005) بود (شکل ۱).

در این تحقیق برای تعیین وضعیت تغذیه گرایی در مناطق مختلف تالاب انزلی از روش ارزیابی چند پارامتری شاخص‌های تروفیکی (TSI) استفاده شد. این روش اساساً توسط کارلسون (Carlson, 1977) ارائه‌شده است و اصلاحاتی (Lamparelli, 2004) در آن اعمال شده است. در این روش در معادلات مربوط به هر یک از متغیرهای TP، TN، CHL و SD در مقیاس عددی ۰ تا ۱۰۰ وضعیت تغذیه گرایی سنجیده می‌شود.

کشاورزی و مسکونی همراه با سیلاب‌ها و بارندگی‌های فصلی باعث افزایش ۲ تا ۴ برابری در غلظت فسفر و افزایش ۱۶ درصدی وضعیت تغذیه گرایی شده است. در مطالعاتی که توسط نصرالله زاده ساروی و همکاران در دریاچه سد شهید رجایی انجام شد با به‌کارگیری شاخص‌های تروفیکی، ساپروبی و شانون، کیفیت آب این دریاچه را بررسی کرده و نشان دادند بر اساس شاخص وضعیت تغذیه گرایی^۲ (TSI)، این دریاچه اولیگوتروف تا مزوتروف است. در مطالعه‌ای که توسط محبی و همکاران جهت ارزیابی کیفیت آب دریاچه ارس انجام شد، تعیین گردید که این دریاچه در وضعیت یوتروف تا هایپرتروف قرار دارد (Mohebbi et al., 2016). اخیراً به‌کارگیری روش‌های مبتنی بر داده‌های ماهواره‌ای و سنجش‌ازدور جهت ارزیابی‌های کمی و کیفی منابع آبی افزایش‌یافته است. به‌طور مثال، محققین مکزیکی با استفاده از سنجش‌ازدور وضعیت تروفیکی دریاچه چاپالا را تخمین زده و نشان دادند که استفاده از مواد شیمیایی در بهبود تغذیه گرایی در این دریاچه تأثیر نداشته است (Membrillo-Abad et al., 2016). روش شبکه عصبی مصنوعی (Saghi et al., 2015) و روش تجزیه مؤلفه‌های اصلی (Primpas et al., 2010) نیز برای بررسی شاخص‌های یوتروفی برخی مناطق بکار گرفته‌شده است. خلجی طی تحقیقی در دریاچه سد زاینده‌رود نشان داد که علیرغم تغییرات کاهشی در طی فصول بهار و تابستان، کیفیت آب آن دریاچه در حد خوب ارزیابی شد (خلجی و همکاران، ۱۳۹۵).

می‌توان گفت که در دهه ۱۳۸۰-۱۳۹۰ مطالعات جامعی در تالاب انزلی انجام نگرفته و آنچه انجام‌یافته در قالب مطالعات دانشجویی و یا در واحدهای نمونه‌برداری کوچک انجام‌شده است. در فقدان مطالعات جامع و نبود اطلاعات قابل‌اتکا، شواهد و مشاهدات میدانی حکایت از تداوم روند غنی شدن تالاب انزلی و افزایش سطح تروفی نسبت به مهر و موم‌های قبل داشته است. در این بررسی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب و ارزیابی سطح

² Trophic State Index

شکل ۱: محل ایستگاه‌های نمونه‌برداری جهت بررسی‌های فیزیکی و شیمیایی آب در تالاب انزلی سال ۱۳۹۳ (۱- موج‌شکن، ۲- سرخانکل، ۳-هنده خاله، ۴- شیجان، ۵- پیربازارپسیخان، ۶- انتهای تالاب غرب، ۷- مرکز تالاب غرب، ۸- ورودی تالاب غرب، ۹- سیاه کشیم و ۱۰- سیاه درویشان)

Figure 1: Sampling locations in Anzali wetland (1; Anzali breakwater 2; Sorkhankol 3; Hendekhaleh 4; Shijan 5; Pasikhan 6, 7, 8; Western area 9; Siakheshim 10; Siahdarvishan).

$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + 0.5 (TSI (TP) + TSI (TN))]$$

پس از آزمون نرمال بودن داده‌ها، تفاوت میانگین مقادیر پارامترهای موردبررسی برحسب ماه‌ها و ایستگاه‌ها انجام گرفت. آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه ANOVA و آزمون تفاوت زوج میانگین‌های دانکن در سطح اطمینان ۹۵٪ مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج

نتایج بررسی‌ها نشان داد که میانگین سالانه دمای آب در تالاب انزلی برحسب 19.2 ± 0.4 درجه سانتی‌گراد با حداقل ۹/۵ درجه سانتی‌گراد در بهمن‌ماه ۱۳۹۳ در ایستگاه ۱ و حداکثر ۳۲ درجه سانتی‌گراد در مردادماه ۱۳۹۳ در ایستگاه ۱۰ متغیر بوده است. میانگین اکسیژن محلول از اردیبهشت ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ۱۳۹۴ برابر 8.7 ± 0.6 میلی‌گرم بر لیتر بوده است. مقدار میانگین اکسیژن محلول در منطقه مرکزی، شرقی، غربی و

معادله (۱) تا (۳) نحوه محاسبه TSI را نشان می‌دهد. اولین گام در تعیین TSI ارزیابی وضعیت جاری نسبت غلظت مواد مغذی (TN/TP) است که ممکن است سه حالت محدودیت فسفر، محدودیت نیتروژن و حالت تعادل اتفاق بیفتد و در هر حالت معادلات جداگانه‌ای استفاده می‌شود (نصرالله زاده و همکاران، ۱۳۹۶).

الف - اگر $(TN/TP > 30:1)$ باشد، پس محیط دارای محدودیت فسفر هست. و از معادله (۱) استفاده میشود. معادله (۱):

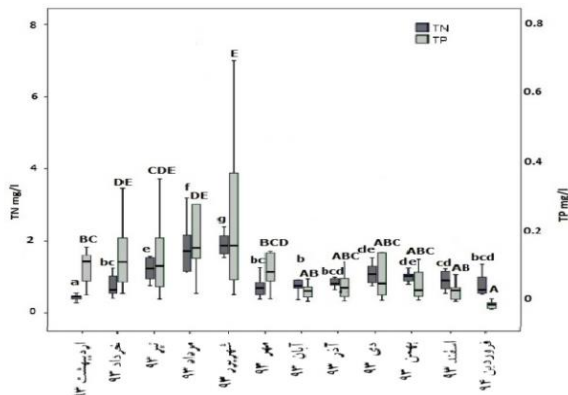
$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + TSI (TP)]$$

ب - اگر $(TN/TP < 10:1)$ باشد، محیط دارای محدودیت نیتروژن است و از معادله (۲) استفاده میشود. معادله (۲):

$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + TSI (TN)]$$

پ- اگر $(10:1 \leq TN/TP \leq 30:1)$ باشد پس محیط حالت تعادل دارد و از معادله (۳) استفاده می‌شود. معادله (۳):

معنی‌دار بوده است ($P < 0.05$ و $F = 5.8$). آزمون مقایسه زوج میانگین‌های دانکن تفاوت غلظت فسفر را در ایستگاه‌های مختلف نشان داده که در گروه‌های مختلف قرار گرفته‌اند ولی نیتروژن کل در ایستگاه‌های مختلف تماماً در یک گروه همگن قرار گرفته‌اند (شکل ۲).

شکل ۲: نمودار تغییرات ماهانه نیتروژن کل (mg/L) و فسفر کل (mg/L) در تالاب انزلی

Figure 2: Measurements of TN and TP (mg/L) in different months in Anzali Wetland

مقدار میانگین غلظت کلروفیل آ برابر 47.35 ± 65.04 میکروگرم در لیتر با حداقل 0.6 و حداکثر 329.1 میکروگرم در لیتر اندازه‌گیری گردید که مقدار میانگین کلروفیل آ در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر 72.26 ، 58.89 ، 30.09 و 31.73 میکروگرم در لیتر بوده است (شکل ۳). مقدار کلروفیل آ هم‌زمان با تغییر دمای آب نوسان داشته به‌طوری‌که میزان آن در ماه‌های گرم که فرایند فتوسنتز توسط فیتو پلانکتونها بیشتر صورت می‌گیرد در حد بیشینه قرار گرفته و در ماه‌های سرد در حداقل مقدار خود قرار گرفته است (شکل ۳). مقادیر و تغییرات پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب در جدول ۱ و شکل‌های ۲ و ۳ نشان داده شده‌اند. نسبت نیتروژن کل به فسفر کل در کلیه مناطق تالاب انزلی به‌غیر از منطقه غربی کمتر از ۱۰ هست ($TN/TP < 10:1$).

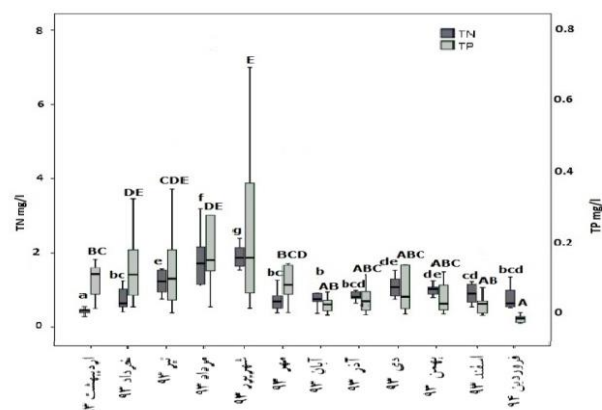
سیاکشیم به ترتیب برابر 8.4 ، 6.5 ، 10.1 و 9.0 میلی‌گرم در لیتر اندازه‌گیری شد. دامنه تغییرات سالانه مقدار هدایت الکتریکی در ایستگاه‌های مختلف بین حداقل 254 تا حداکثر 14250 میکروموس بود. مقدار pH در تالاب انزلی حداقل 6.87 و حداکثر 10.03 با میانگین 8.12 ± 0.60 اندازه‌گیری شد. مقدار هدایت الکتریکی در ایستگاه‌های موردبررسی تفاوت معنی‌دار داشت ($P < 0.05$ و $F = 4.05$) که با استفاده از آزمون دانکن سه گروه در بین ایستگاه‌ها قابل تشخیص بودند. مقدار کدورت آب در ایستگاه‌های موردبررسی عدم تفاوت معنی‌دار را نشان داد ($P > 0.05$ و $F = 1.4$).

میانگین مقدار نیتروژن کل در ایستگاه‌های ده‌گانه پهنه آبی تالاب انزلی در طی سال برابر 1.023 ± 0.523 میلی‌گرم در لیتر بود که از حداقل 0.279 تا حداکثر 3.187 میلی‌گرم در لیتر متغیر بوده است. مقدار میانگین نیتروژن کل در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر 1.050 ، 1.178 ، 0.939 و 0.944 میلی‌گرم در لیتر بود. حداقل نیتروژن به مقدار 0.279 میلی‌گرم در لیتر در منطقه غرب (ایستگاه ۷) در ماه اردیبهشت و حداکثر نیتروژن به مقدار 3.189 میلی‌گرم در لیتر در منطقه شرق (ایستگاه ۵) اندازه‌گیری شد. مقدار میانگین فسفر کل برابر با 0.112 ± 0.105 میلی‌گرم در لیتر بود که از حداقل 0.011 تا حداکثر 0.669 میلی‌گرم در لیتر متغیر بوده است. طبق آزمون مقایسه زوج میانگین‌های دانکن تفاوت معنی‌دار نیتروژن کل ($P < 0.05$ و $F = 21.3$) و فسفر کل ($P < 0.05$ و $F = 4.9$) در ماه‌های موردبررسی مشاهده شد. میانگین مقدار کل فسفر در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر 0.124 ، 0.187 ، 0.062 و 0.092 میلی‌گرم در لیتر اندازه‌گیری شد. مقدار نیتروژن کل در ایستگاه‌های موردبررسی تفاوت معنی‌دار نداشته ($P > 0.05$ و $F = 0.69$) درحالی‌که مقدار نیتروژن کل در ماه‌های موردبررسی تفاوت معنی‌دار داشته ($P < 0.05$ و $F = 7.5$) و آزمون زوج میانگین‌های دانکن دو گروه کاملاً مجزا را در ماه‌های مختلف نشان داده است. غلظت فسفر کل در ایستگاه‌های مختلف دارای تفاوت

جدول ۱: میانگین غلظت سالانه مقادیر اندازه‌گیری شده در تالاب انزلی

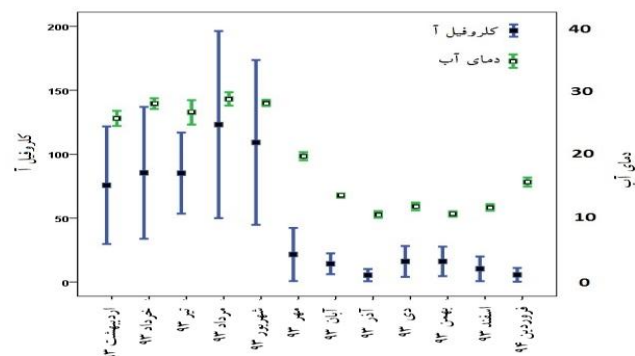
Table 1: Annual average of hydro-chemical parameters in Anzali Wetland

EC ($\mu\text{S/cm}$)	نیتروژن کل ($\mu\text{g/l}$)	شفافیت (m)	کلروفیل mg/m^3	فسفر کل $\mu\text{g/l}$	تعداد نمونه	منطقه نمونه‌برداری
۱۴۷۹±۲۵۸	۹۴۴±۴۳۶	۰/۶۵±۰/۴۰	۳۲±۳۸	۱۲۰±۱۰۸	۲۴	منطقه سیاکشیم
۱۸۳۱±۲۵۴	۹۳۹±۵۵۵	۰/۷۸±۰/۴۲	۳۰±۲۸	۶۲±۳۸	۳۶	منطقه غربی
۱۲۹۶±۴۴۲	۱۱۵۶±۶۸۳	۰/۶۳±۰/۳۸	۵۹±۹۸	۲۵۶±۲۵۶	۲۴	منطقه شرقی
۳۱۵۰±۴۳۱	۱۰۲۵±۳۶۰	۰/۳۸±۰/۱۲	۷۲±۷۱	۱۲۳±۶۴	۲۴	منطقه مرکزی
۶۰۸۵±۳۳۳	۱۱۷۹±۴۳۰	۰/۷۶±۰/۳۰	۵۷±۷۸	۱۸۴±۱۱۶	۱۲	کانال کشتیرانی
۲۳۳۹±۳۰۳	۱۰۲۵±۵۲۳	۰/۶۴±۰/۳۸	۴۷±۶۵	۱۱۲±۱۰۵	۱۲۰	کل تالاب انزلی

شکل ۲: نمودار تغییرات ماهانه نیتروژن کل (mg/l) و فسفر کل (mg/l) در تالاب انزلی

Figure 2: Measurements of TN and TP (mg/L) in different months in Anzali Wetland

شکل ۳: نمودار تغییرات ماهانه دمای آب (°C) و کلروفیل آ (µg/l) در تالاب انزلی

Figure 3: Monthly variations of water temperature (°C) and chlorophyll-a (µg/l) in Anzali Wetland

نشان می‌دهد و جهت محاسبه شاخص تغذیه گرای از معادله ۳ استفاده شده است (جدول ۲).

بنابراین، جهت محاسبه شاخص تغذیه گرای از معادله ۲ استفاده شد ولی در منطقه غربی نسبت (TN/TP) برابر ۱۵ است ($10:1 \leq \text{TN/TP} \leq 30:1$) که حالت تعادل را

جدول ۲: طبقه‌بندی مناطق مختلف تالاب انزلی بر اساس شاخص‌های تغذیه گرای
 Table 2: Trophic status of locations in Anzali Wetland base on various indices

منطقه مورد بررسی	سطح تغذیه گرای	TSI	TSI (TN)	TSI (SD)	TSI (CHL)	TN/TP	TSI (TP)
منطقه سیاکشیم	سوپر یوتروف	۶۶	۵۸	۷۳	۶۷	۸	۵۸
منطقه غربی	یوتروف	۶۳	۵۵	۶۷	۶۶	۱۵	
منطقه شرقی	هایپر یوتروف	۷۱	۶۳	۷۴	۷۶	۵	
منطقه مرکزی	هایپر یوتروف	۷۶	۶۰	۸۹	۷۸	۸	
کانال کشتیرانی	هایپر یوتروف	۶۹	۶۳	۶۸	۷۵	۶	
کل تالاب انزلی	هایپر یوتروف	۶۹	۶۰	۷۳	۷۲	۷	

بحث

رودخانه‌های حاشیه تالاب انزلی بار مواد مغذی و رسوبی و آلاینده‌ها را از حوضه آبریز و شهرهای مسیر به این تالاب حمل می‌کنند (Mirzajani et al., 2008) و از طرفی آب لب‌شور دریای خزر از شمال به این اکوسیستم نفوذ می‌کند و همچنین حضور جوامع گیاهی و جانوری و فعالیت‌های بشری در آن مؤثر هستند. این عوامل باعث تغییرات در کیفیت فیزیکی و شیمیایی آب تالاب انزلی می‌شود (Mirzajani, 2009؛ عابدینی و همکاران، ۱۳۹۶). تغییرات EC آب تالاب در ایستگاه‌های نمونه‌برداری در سال ۱۳۹۳ نشان می‌دهد که در ماه‌های مهر تا خرداد در بعضی ایستگاه‌ها هدایت الکتریکی نوسان شدید دارد. توجه به موقعیت ایستگاه‌های مطالعاتی نشان می‌دهد که این نوسانات در ارتباط بانفوذ آب دریا هست. به‌طور کلی می‌توان گفت تغییرات هدایت الکتریکی در تالاب انزلی تحت تأثیر سه عامل دما، مقدار دبی ورودی رودخانه‌های حاشیه تالاب و میزان نفوذ آب دریا در مناطق مختلف تالاب انزلی است (شکری و همکاران، ۱۳۸۵). در تابستان به دلیل وزش بادهای محلی و طوفانی شدن دریا از یک‌سو و کاهش ورودی آب از رودخانه‌های حوضه آبی تالاب از سوی دیگر، نفوذ آب دریا در تالاب بیشتر می‌شود. نفوذ آب لب‌شور دریا در تالاب باعث افزایش هدایت الکتریکی حتی در مناطق مرکزی و غربی تالاب نیز می‌گردد (Mirzajani, 2009). در این تحقیق، حداکثر مقدار نیتروژن کل برابر ۳/۱۸۹ میلی‌گرم در لیتر در منطقه شرق (ایستگاه ۵) اندازه‌گیری شد. کیفیت آب در ایستگاه ۵ متأثر از رودخانه‌های پیربازار و پسیخان است و این مقدار حداکثری نیتروژن به‌صورت موردی و احتمالاً ناشی از بار

مواد آلی و معدنی حمل شده توسط این رودخانه‌ها بوده که در مقایسه با سایر رودخانه‌ها بیشتر می‌باشند (Mirzajani et al., 2008).

مقدار نیتروژن کل در ماه‌های موردبررسی تفاوت معنی‌دار داشته و آزمون زوج میانگین‌های دانکن دو گروه کاملاً مجزا را در ماه‌های مختلف نشان داده است (شکل ۲) به‌طوری‌که در تابستان مقدار نیتروژن در آب با افزایش همراه بوده است. ردیابی دلایل تغییرات زمانی و مکانی نیتروژن در تالاب انزلی مستلزم شناخت کامل چرخه نیتروژن در این پهنه آبی است. فرایندهایی همچون تثبیت، رسوب‌گذاری، واپاشیدن، معدنی شدن، نیتریفیکاسیون، دنیتریفیکاسیون، جذب و آزاد شدن نیتروژن در چرخه نیتروژن مؤثر است (De Klein, 2008). در این بررسی نسبت نیتروژن کل به فسفر کل در کلیه مناطق تالاب انزلی به‌غیر از منطقه غربی کمتر از ۱۰ بود. بنابراین، در این مناطق نیتروژن کل به‌عنوان عامل محدودکننده در روند تغذیه گرای است. بر طبق نظر غلامی پور (۱۳۹۵) با شروع فصل بارندگی و بارش‌های زمستانی در مناطق بالادستی رودخانه‌های وارد به تالاب، میزان نیترات در پاییز و زمستان افزایش یافته و در طول فصل گرما میزان آن در اثر جذب و اعمال بیوشیمیایی فیتوپلانکتون‌ها کاهش می‌یابد. مقدار کلروفیل آ تحت تأثیر فرایند فتوسنتز توسط فیتو پلانکتون‌ها قرار دارد. جلبک‌ها دارای کلروفیل هستند. بنابراین با اندازه‌گیری کلروفیل می‌توان بیومس کل جلبک را برآورد کرد (Bellinger and Sige, 2015). همان‌طور که اشاره گردید، حداکثر مقدار کلروفیل آ به میزان ۳۳۰ میکروگرم در لیتر در ماه‌های مرداد و شهریور و حداقل مقدار آن در ۱۱۹

ماه های سرد به میزان ۰/۶ میکروگرم در لیتر بود که نشان می دهد در تابستان بیومس فیتوپلانکتون ها به شدت افزایش پیدا می کند. طبق نظر Harding بین دمای آب و غلظت کلروفیل آ همبستگی وجود دارد و دما به عنوان یکی از عوامل مهم در نحوه توزیع زمانی و مکانی کلروفیل آ محسوب می گردد (Harding et al, 1986).

تغییرات کدورت آب در تالاب انزلی تحت تأثیر دو عامل بیومس پلانکتونی و گل آلودگی است. تأثیر عامل پلانکتونی بیشتر در مناطقی مانند منطقه غربی تالاب است که سکون آب بیشتر است. درحالی که تأثیر گل آلودگی در افزایش کدورت در مناطق مرکزی و شرقی که تحت تأثیر مواد معلق وارده از رودخانه هایی مانند شیجان، پیر بازار و پسیخان هست، مشاهده می شود. بر اساس شاخص های کیفی آب، رودخانه پیربازار به عنوان آلوده ترین رودخانه وارده به تالاب محسوب شده به طوری که مقدار نیترژن کل آن نیز در حد ۲/۸۵۴ میلی گرم بر لیتر ثبت شده است. عامل اصلی این مسئله مناطق مسکونی و تخلیه زهکش های حاصل از پساب های خانگی به پیکره این رودخانه و فعالیت های کشاورزی و صنعتی مجاور آن است (Mirzajani et al., 2008). نقش رودخانه پیربازار در میزان بار ورودی نیترا و آمونیوم به تالاب در سالیان گذشته نیز به شکل بارزی مشهود بوده است. به طوری که در سال ۱۳۶۶ مقدار ۹۵ تن نیترا توسط رودخانه پیربازار به تالاب حمل گردیده است. البته، از میزان خروج این مواد در تالاب اطلاعی در دست نبود، ولی به علت مصرف آنها توسط گیاهان میزان خروج آنها کمتر از میزان ورودی بوده است (Yekom consulting Engineers Corporation, 1989).

میانگین مقدار سالانه کلیات آب در مجموع مناطق تالاب انزلی $187/2 \pm 67/4$ میلی گرم در لیتر برحسب کربنات کلسیم است. در ایستگاه ۶ (منطقه آبکنار) بیشترین نوسانات pH در طی سال و مخصوصاً فصول بهار و تابستان، مشاهده می شود که می توان آن را به تغییرات و نوسانات کلیات (بی کربنات) مرتبط دانست. در محیط طبیعی آب، سیستم کربناتی (کربنات، بیکربنات و گازکربنیک) نقش اصلی در افزایش ظرفیت بافری دارد.

ظرفیت بافری که در مقادیر کمی تحت عنوان کلیات سنجیده می شود، درواقع قابلیت خنثی سازی pH و یا ظرفیت مقاومت در برابر تغییرات جزئی pH است (Ibanez et al., 2008). بنابراین در منطقه آبکنار و مخصوصاً ایستگاه های ۶ و ۷ با کاهش بی کربنات، افزایش pH مشاهده می شود. غلظت اکسیژن محلول در بین مناطق چهارگانه تالاب در منطقه غربی تالاب (آبکنار) نسبت به سایر مناطق بالاتر است. مقدار میانگین اکسیژن محلول در منطقه مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر ۸/۴، ۶/۵، ۱۰/۱ و ۹/۰ میلی گرم در لیتر و حداکثر مقدار اکسیژن محلول به مقدار ۱۲/۵ میلی گرم در لیتر در ایستگاه ۶ در منطقه آبکنار اندازه گیری شد. احتمالاً عواملی همچون امکان تولیدات اولیه فتوسنتزی و تلاطم آب در این پهنه آبی مؤثر است. با توجه به داده های حاصل از این طرح تحقیقی و در مقایسه با جداول مدل های تغذیه گرای کارلسون (Carlson, 1977; Lamparelli, 2004) می توان گفت که در سال ۱۳۹۳ شاخص تروفیکی منطقه غربی تالاب انزلی در سطح تروفیکی یوتروف، منطقه سیاکشیم سوپریوتروف و بقیه مناطق تالاب انزلی در مرحله نهایی تغذیه گرای (هائپر یوتروف) بودند.

نتایج این تحقیق بیانگر تشدید پدیده فرا غنی شدن تالاب است، زیرا بر اساس مطالعه دهه پنجاه (Kimbal and Kimbal, 1974) تالاب انزلی در مرحله یوتروف و بر اساس اطلاعات دهه هفتاد (Mirzajani et al., 2010) به سمت یوتروپی شدید در تغییر بوده است. همان طور که اشاره گردید علاوه بر ورود مواد مغذی از رودخانه ها (Mirzajani et al., 2008)، حضور و گسترش گیاه آبی آزولا به علت ظرفیت بالای تثبیت نیترژنی (Wagner, 1997)، نقش بسزایی در افزایش مواد مغذی در این تالاب داشته است. افزایش پوشش گیاهی و کاهش مساحت آبگیر تالاب انزلی با تصاویر ماهواره ای مربوط به مهر و موم های ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۱ نیز نشان از افزایش پدیده تغذیه گرای داشته است. مشاهدات میدانی بیانگر آن است که روند افزایش پوشش گیاهان آبی در تالاب انزلی همچنان ادامه دارد که با حضور و گسترش بسیاری از گونه های

10.22092/isfj.2017.110314

شکری، م.، صفاییان، ن.، صفاییان، ر.، ۱۳۸۵. نبض گیری تالاب‌های حاشیه جنوبی دریای خزر (ایران)، مجله محیط‌شناسی، ۳۲ (۳۹): ۱۱۹-۱۲۸.

صمدی، ج.، ۱۳۹۵. بررسی تاثیر مکانی-زمانی کاربری اراضی بر کیفیت آب تالاب چغاخور با استفاده از شاخص IRWQI و روش های آماری، مجله تحقیقات منابع آب ایران، ۱۱ (۳): ۱۷۱-۱۵۹.

عابدینی، ع.، فلاحي، م.، خداپرست، ح.، میرزاجانی، ع.، صادقی نژاد، ا.، ۱۳۹۶. بررسی شاخص های تروفیک تالاب انزلی. گزارش نهائی پروژه موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی ۵۷ص.

غلامی پور، م.، رحیمی بشر، م.، زمینی، ع.، ۱۳۹۵. تغییرات زمانی و مکانی فاکتورهای فیزیکوشیمیایی، مواد مغذی و کلروفیل a در رودخانه‌های منتهی به تالاب انزلی. مجله اکوبیولوژی تالاب، ۸ (۳): ۴۴-۳۵.

فیلی زاده، ی. و خداپرست، ح.، ۱۳۸۳. بررسی تاثیر رشد بیش از اندازه گیاهان آبی بر کیفیت آب تالاب انزلی، مجله علمی شیلات ایران، ۱۳ (۴): ۱۵۰-۱۳۹.

میرزاجانی، ع.، ۱۳۹۶. گزارش پیشرفت کار بررسی پراکنش، بوم شناسی و روش های کنترل گیاه سنبل آبی در تالاب انزلی، پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی، ۱۲ص

نصر اله زاده ساروی، ح.، مخلوق، آ.، یعقوب زاده، ز.، قیاسی، م.، ۱۳۹۶. بررسی مقایسه ای شاخص های کیفیت آب دریاچه سد شهید رجایی استان مازندران ساری، فصلنامه آب و فاضلاب، ۲۸ (۱۰۸): ۸۸-۷۸.

DOI: 10.22093/wwj.2017.17354

APHA (American Public Health Association), 2005. Standard methods for

بیگانه و مهاجم تشدید شده است. یکی از مهم ترین این گونه‌ها که اثرات محیط زیستی بسیار شدیدی را بر پیکره بسیاری از بخش‌های تالاب وارد نموده، گیاه آزولا (*Azolla filiculoides*) است. رشد بیش از اندازه این گیاه در تالاب انزلی، موجب دخالت در استفاده از منابع آب توسط انسان، تأثیر نامطلوب بر کیفیت آب و ایجاد مشکلات اکولوژیک بر سایر گونه‌های گیاهی و جانوری شده است (فیلی زاده و خداپرست، ۱۳۸۳). اخیراً گیاه سنبل آبی در بسیاری از مناطق تالاب انزلی مشاهده شده که در زمره ۱۰ گونه مهاجم و مخرب منابع آبی محسوب می‌گردد و در صورت گسترش این گیاه تبعات اکولوژیکی، اقتصادی و اجتماعی آن بسیار شدید خواهد بود (میرزاجانی، ۱۳۹۶). عوامل متعدد زیستی و غیر زیستی در پدید آمدن وضعیت نامناسب کنونی در تالاب انزلی نقش داشته و ضروری است تا اقدامات عملی در راستای کاهش ورود مواد مغذی از رودخانه‌ها و کاهش حجم توده زنده پوشش‌های گیاهی مختلف در پیکره آبی تالاب انزلی صورت گیرد.

تشکر و قدردانی

این تحقیق در قالب پروژه بررسی شاخص‌های تروفیک تالاب انزلی با شماره ۹۳۰۰۲-۹۳۵۱-۱۲-۷۳-۱۴ مصوب و با شماره فروست ۵۲۳۹۶ در سازمان تحقیقات و آموزش و ترویج کشاورزی ثبت شده است. از مساعدت همکاران سخت کوش پروژه و همکاری مدیریت، کارشناسان و کارکنان پژوهشکده آبی‌پروری آبهای داخلی کشور (بندر انزلی) در راستای انجام تحقیق مذکور تشکر می‌گردد.

منابع

اکبرزاده، ع. و واربابی، م.، ۱۳۸۹. مطالعات میدانی جهت بررسی پدیده تغذیه گرایی در تالاب انزلی. مجله تحقیقات نظام سلامت، ۶ (۴): ۷۰۷-۶۹۸.

خلجی، م.، ابراهیمی، ع.، متقی، ا.، اسداله، س. و هاشمی نژاد، ه.، ۱۳۹۵. ارزیابی کیفیت آب دریاچه سد زاینده‌رود با استفاده از شاخص WQI. مجله علمی شیلات ایران، ۲۵ (۵): ۶۳-۵۱. DOI:

- the examination of water and wastewater. 21th edition, American public health association publisher, Washington, USA. 1113P.
- Bellinger, E.G., Sige, D.C., 2015.** Freshwater algae: identification and use as bioindicators. John Wiley and Sons. 288 p.
- Carlson, R.E., 1977.** A trophic state index for lakes. *Limnology and oceanography*, 22: 361-369. DOI: 10.4319/lo.1977.22.2.0361/abstract
- De Klein, J., 2008.** From ditch to delta: nutrient retention in running waters. 194 p.
- Dodds, W.K., 2002.** Freshwater ecology: concepts and environmental applications. Academic press. 569 p.
- Harding Jr, L.W., Meeson, B.W., Fisher Jr, T.R., 1986.** Phytoplankton production in two east coast estuaries: photosynthesis-light functions and patterns of carbon assimilation in Chesapeake and Delaware Bays. *Estuarine, Coastal and Shelf Science*, 23: 773-806. DOI: 10.1016/0272-7714(86)90074-0.
- Holčík, J., Oláh, J., 1992.** Fish, fisheries and water quality in Anzali Lagoon and its watershed. Report prepared for the project-Anzali Lagoon productivity and fish stock investigations. Food and Agriculture Organization. Rome. 109 p.
- Hydropriject, 1965.** Fish-culture reclamation of the pahlevi (Mordab) bay. Moscow. 60 p.
- Ibanez, J.G., Hernandez-Esparza, M., Doria-Serrano, C., Fregoso-Infante, A., Singh, M.M., 2008.** Alkalinity and Buffering Capacity of Water. *Environmental Chemistry*. Springer, pp. 28-56. DOI:10.1007/978-0-387-49493-7_3.
- Jica, Doe, Moja, 2005.** The Study on Integrated Management for Ecosystem Conservation of the Anzali Wetland in the Islamic Republic of Iran (Draft final report). Iran. 161 p.
- Kimbal, K., Kimbal, S., 1974.** Limnology studies of Anzali wetland. 114 p.
- Lamparelli, M.C., 2004.** Graus de trofia em corpos d'água do estado de São Paulo: avaliação dos métodos de monitoramento. Universidade de São Paulo.
- Membrillo-Abad, A.-S., Torres-Vera, M.-A., Alcocer, J., Prol-Ledesma, R.M., Oseguera, L.A., Ruiz-Armenta, J.R., 2016.** Trophic State Index estimation from remote sensing of lake Chapala, México. *Revista Mexicana de Ciencias Geológicas*, 33.
- Mirzajani, A., Ghane, A., Khodaparast, H., 2008.** Qualifying the inlet rivers of the Anzali lagoon based on macro invertebrates communities. *Journal of environmental studies*, 34: 31-38.
- Mirzajani, A., 2009.** Limnological survey of Anzali wetland based on ten years data 1990-2003 by use of GIS system. Iran. 103 p.
- Mirzajani, A.R., Khodaparast, H., Babaei, H., Abedini, A., Dadai Ghandi, A., 2010.** Eutrophication Trend of Anzali Wetland Based on 1992-2002 Data. *Journal of Environmental Studies*, 35: 65-74.

- Mohebbi, F., Riahi, H., Sheidai, M., Shariatmadari, Z., 2016.** Phytoplankton of Aras dam reservoir (Iran): an attempt to assess water quality. *Iranian Journal of Fisheries Sciences*, 15: 1318-1336.
- Primpas, I., Tsirtsis, G., Karydis, M., Kokkoris, G.D., 2010.** Principal component analysis: Development of a multivariate index for assessing eutrophication according to the European water framework directive. *Ecological Indicators*, 10: 178-183. DOI:10.1016/j.ecolind.2009.04.007.
- Saghi, H., Karimi, L., Javid, A., 2015.** Investigation on trophic state index by artificial neural networks (case study: Dez Dam of Iran). *Applied Water Science*, 5: 127-136. DOI:10.1007/s13201-014-0161-2.
- Wagner, G.M., 1997.** Azolla: a review of its biology and utilization. *The Botanical Review*, 63: 1-26. DOI: 10.1007/BF02857915.
- Yekom consulting Engineers Corporation, 1989.** The project of the first step of comprehensive plan of rehabilitation of Anzali wetland. Bandar Anzali. 166 p.

Physicochemical conditions and trophic levels of the Anzali Wetland

Abedini A.^{1*}, Mirzajani A.R.¹, Fallahi M.¹

*aabedinim@yahoo.com

1-Inland Waters Aquaculture Research Center, Iranian Fisheries Science Research Institute,
Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Bandar Anzali, Iran

Abstract

Anzali wetland is one of the most important wetlands in the southern coast of the Caspian Sea which is under the influence of the brackish water of the Caspian Sea and the freshwater rivers entering it. Therefore, it plays important role as an exclusive ecotone. Physicochemical conditions and trophic levels of the Anzali Wetland were evaluated monthly from May 2014 to May 2015. Trophic State Index (TSI) was calculated based on the evaluation of chlorophyll a, total phosphorus (TP), total nitrogen (TN) and water transparency. The results showed that the average annual amounts of total nitrogen, total phosphorus and dissolved oxygen were 1.023 ± 0.523 , 0.113 ± 0.105 and $8.71 \pm 2.63 \text{ mgL}^{-1}$, respectively. The amounts of total nitrogen were not significantly different among various research locations ($P > 0.05$), whereas the amounts of total phosphorus were significantly different among various research locations ($P < 0.05$). The amounts of chlorophyll a ranged from 0.6 to $329.1 \text{ }\mu\text{gL}^{-1}$ (with the average amount of $47.4 \pm 65.0 \text{ }\mu\text{gL}^{-1}$). The amounts of EC ranged from 254 to $14250 \text{ }\mu\text{m/cm}$ which were significantly different among various research locations ($P < 0.05$). The TN/TP ratio was lower than 10 in all research locations except in the western part of the Anzali Wetland which indicated that phosphorus was the limiting factor for eutrophication. According to the results, the western part of the Anzali Wetland and Siah-Keshim area were eutrophic and super-eutrophic, whereas the other regions of the Anzali Wetland were classified as hypereutrophic. Controlling and decreasing the amounts of nutrients from inlet waters and controlling the growth of aquatic plants in the Anzali Wetland can be used to improve the quality of water and to control eutrophication.

Keywords: Anzali Wetland, Chemical parameter, Trophic State Index

*Corresponding author